

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Corespondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 43.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERTIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru de-care publicare.

Viena, 8/20 August.

Întemplantarea a voit să petrec de vre-o câte-va săptămâni pe aici. Mă folosesc de ocaziune și vă scriu unele impresiuni și unele cunoștințe ce mi le am putut câștiga în calitatea mea de simplu turist.

De sigur, că veți ceti prin diare despre conferențele ministeriale ce se vor începe de mâne încolo, se dice, sub presiuni împăratului. Vorba este, că conferențele ministeriale au se pregătesc proiectele pentru delegațiuni. Nici o îndoială, că așa este. Delegațiunile, având a se deschide în toamnă, proiectele trebuie pregătite. Ocaziunea este foarte bine venită cu delegațiunile, căci înlesnesc ministrilor a ascunde încâtva perplexitatea provocată de tumulturile din urmă, dincoace și dincolo de Laita, în special cele din Agram.

Mi se spune, că în cercurile de tot înalte, turburările din Agram au impresionat foarte penibil. Și în cercuri singuratiche șovinismul unguresc a devenit deja insuportabil; căci, dic unii, și oameni de pozițiune înaltă, Ungaria nu se prăpădea, dacă mai lipsea inscripțiunea maghiară de pe tablele cu insigniile; iritarea Croaților, în ajunul evenimentelor ce se prepară în orient, este mai mult decât o greșală politică. Maghiarii au cauzat multe perplexități și cauzează încă. Pare că caută ca discreditându-se pe sine, prin fel de fel de apucături stângace, să discrediteze tot ce întărește monarchia, până și dinastia.

Nu mai puțin cauzează perplexități frații de cruce ai maghiarilor, polonii. Acestia sînt de un timp încoace atât de îndrăzneți, încât în toate zilele ne așteptăm la câte un pas nesocotit din partele. Ca și maghiarii, incapabili de a mulcomi pe concețerții lor de altă naționalitate, lovesc în toate zilele în Ruteni, mai pe urmă chiar și în Români, ca se provoace pe Rusia în contra noastră. Nu știu dacă ați cetit în foile de aici, negru pe alb, că polonii merg așa de departe cu intoleranța lor, încât nici crucile pe turnurile bisericilor și pe bisericile rutene nu au pace, dacă sînt după ritul orientat. Numi mai aduc aminte comuna care a trebuit se poarte proces, se țeară procesul în două instanțe și abia în a treia aici la Viena, se se găsească oameni cu minte, cari se judece și se hotărăscă, ca rutenii să și pună pe bisericile lor crucile, cari le plac și cari convin ritului lor. Ei, se vede, că nu se gândesc, că în același timp prin purtarea lor instrăinează și pe aliata cea mai

de nădejde a monarchiei, pe Germania. Îndrăzneala polonilor din Galiția a cuprins pe toți polonii din Prusia și din Rusia și se înțelege că așa ceva nu le place nici celor din Berlin.

Mai vin apoi și cehii, cari încă se cred chemați de providență a governa un glob întreg și a respândi „dulcele” lor idiom, care concură în dulceață cu al maghiarilor și cu al polonilor, pe toată fața pământului și dacă s’ar pute și mai departe. Și acestia cu pretensiunile lor poate că în parte drepte, dar de sigur în timpul de față prea inoportune, jignesc necontentit. Ceea ce spun pe toată ziua vre o câteva foi plătite la mandatul guvernului nu cumpanesce, nu valorează nimic.

Firește că foile din opozițiune încă nu pot fi normative, din cauză, că, cu toate confiscările foarte obicinuite pe aici, esagerează cât pot, nu ca se îndrepte, ci ca vaietele lor să fie audite „afară în împărăție.” Schönererismul n’a murit, ci doarme. Aceasta s’a putut vedea deunădele, cu ocaziunea festivității burschenschafturilor în Iena. Cehii ar trebui se caute la Schönererismul acesta, care se respândește în aceeași proporțiune, în care se înmulțesc pretensiunile cehilor și polonilor. N’ar trebui se uite, că decentralizarea drumurilor de fer, bună oară și decapitalizarea Vienii, de care se bucură ca și polonii și maghiarii, este apă pe moara Schönererismului. Acesta strigă, ce e drept, după egemonia nemțească. Strigătul acesta însă este tot odată o desmântare, pe care nu voiu se o calific mai departe și o persuasiune ascunsă, în cătrău nemții au să și pironesacă privirile. Cehii n’ar trebui în sfârșit să și uite de pozițiunea lor geografică și etnografică, așa dicend în gura germanismului, care nisuesce spre Marea adriatică, ci se se ferească de a provoca pe nemții austriaci și a întărta pe cei din împărăția germană, mai ales când monarchia e constrinsă a pune mare preț pe alianța cu imperiul vecin.

Eată factorii, cari prin nesocotința lor sgudue la temelile monarchiei și cari strigă tot ei că alții sînt, cari vreau să o derime.

Conferențele ministeriale vor ave așa dară destul de lucru pentru ca se întoarcă liniscea completă între popoare și încrederea în aliații nostri, cu deosebire în Germania, care îndată ce nu i se va pără ceva, va fi scurtă la vorbă și ne va părăsi când vom ave lipsă de ajutorul ei cel mai mare. Deci, dacă numai le ar succede a îndrepta toate diferențele.

Apropos. Mi s’a spus din partea unui bărbat, cu care am făcut alaltăieri o excursiune până la

Mödling și Laxenburg, că ministrul pres. Tisza ar fi îndrumat, sciti, așa pe departe, dar foarte la înțeles, să caute a mulțami pe români. Este probabil, că încercarea se va face. Românii însă se fie băgători de samă și se nu uite, că maghiarii sînt dibaci în mistificări politice. Ei în politică se folosesc în deobsce de chipuri cu două fețe, cari privite din afară de Ungaria sînt de o frumsețe să te amorisezi în ele și privite din lăuntru și se furnică pelea de ele.

Așteptăm pe regele Serbiei și pe al României. Dacă voiu mai rămâne pe aici, poate, că vă voiu scrie și despre dênșii ceva. Bietul rege al Serbiei! El poate că n’ar ave lipsă de atâta alarmă cu persoana lui. Cu cât diarele noastre austro-ungare îl laudă mai mult, cu atât îi strică mai mult și i sporesc opoziția a casă în țeară. Însă fiindcă se asceaptă regele Carol la Viena, diarele de aici sînt atât de nechibzuite, pare că vor acestuia să și facă necaz, arătându-i, că el prin purtarea României în cestiunea dunăreană nu este favoritul monarchiei noastre cum este Milan.

Nu găsesc de loc prudență politică în maniera publicisticii de aici în privința aceasta. Ea dovedesce, că acei ce conduc opiniunea publică sînt de un spirit țermurit, fără vederi depărtate politice. Peste tot veți fi observat de multe ori, că chiar și în alte privințe diaristica opozițională și guvernamentală de aici oscilează, odată, bătându-se în pept cu mândrie și aruncând maghiarilor în față toate slăbiciunile lor, de altă dată strigând: vedeți așa trebuie să facem și noi cu naționalitățile noastre. . . . cum fac maghiarii.

Vi le spun aceste ca să sciti ce preț trebuie pus pe caracterul politic al pressei de aici.

Dar m’am întins prea departe în politică și aveam de gând să scriu despre alte lucruri și mai interesante și mai folositoare de cât politica. S’au împlinit însă și față cu mine dicătoarea, că omul propune și . . . condeiul dispune. Credeam, că în vre-o câte-va trăsături să scriu politică și apoi să vin la „esposițiunea electrică” de aici. Ca se nu fie prea lungă vorba întrerup aici corespondența și promit, că în cea viitoare, pe care se poate se o aduc în bun-sunar, voiu începe cu esposițiunea. Până una altă, la revedere!

Revista politică.

Sibiu, în 10 August.

Pe o cale cu încungiur mare ajungem la cunoștință, că informațiunile private de care am

FOIȚA.

Cristian Waldo

sau

CAILE NOROCULUI.

Roman de George Sand.

(Tradus din franțozesce de E. B.)

(Urmare).

Cristian vedea, că contradicerea era stimulantul cel mai bun pentru a readuce pe advocat la proiectul său, și în realitate, vrednicul om stărnia a săvârși tura aceasta de forță, de a se străforma în bufon plăcut, fără altă pregătire, decât care o făcea Cristian însuși. El îl ațita dar încă prin o discrețiune prefăcută și nu-l lăsa până ce-l vedu aproape supărat de îndoilele sale, hotărît sau mai mult pasionat a și face pregătirile și dacă ar fi nevoit să și mănânce supă cu bere și cu lapte fără apetit și se resigneze cu desăvârșire la obiceiurile sale îndatinat.

Cristian era la mijlocul drumului între Stollborg și Waldemora, pre când se găsi față în față cu un fel de fantom negru, care făcea sărituri înegale pe gheață. El n’avea nevoie de multe reflecțiuni pentru a recunoaște intrînsul pe dl Stangstadius, care avea ca și el un mic felinar a mână,

și se pregătea a i se adresa cu vorba. Cristian era atât de sigur a nu fi recunoscut de un bărbat așa nepăsător față cu alții, încât nu afla de lipsă a și lăsa masca în jos și a și schimba glasul răspundându-i.

— Hola! prietine, îi dîse savantul, fără a binevoii să-l privească, dta vii din Stollborg?

— Da, domnule.

— N’ai vădut acolo pe doctorul Goefle?

— Nu, domnule, response Cristian, imaginându și îndată conturbarea superăcioasă, ce o astfel de vizită ar fi adus bunelor hotăriri a colaboratorului său.

— Cum! replică Stangstadius, doctorul Goefle nu este în Stollborg? El mi-a spus, că a tras acolo.

— A fost până acum acolo response Cristian cu aplomb; dar a plecat spre Stockholm, sînt două oare.

— A plecat! a plecat fără a ascepta visita mea, ce-i anunțasem adi-dimineată ca să cinăm împreună în pavilionul cel vechiu? Nu se poate.

— Pe semne își va fi uitat.

— Uitat! uitat! când este vorba de mine? A! aceasta e prea mult!

— Ei bine, domnule replică Cristian, dute la Stollborg dacă și se pare, dar nu vei găsi nici cină, nici gazdă.

— Apoi, renunț; dar aceasta este ceva foarte extraordinar! . . . Trebuie că a înnebunit bietul Goefle.

Dl Stangstadius, reintorcându-se, însoți pe Cristian, care și urmă drumul spre castel. La vre-o câte-va momente, naturalistul se gândi, și vorbea singur, precum îi era obiceiul:

— Goefle a plecat își dîse el, ei bine! el este un om necumpetat, un estravagant; dară nepotul său! căci are un nepot, un băiat amabil, cu el poți povesti și el scie, că am să viu la cină acolo, el trebuie că m’asceptă. Mă duc, de bună samă, mă duc.

Apoi, adresându-se lui Cristian, îi dîse:

— Ascultă, prietine, eu totuși vreau să mă duc la Stollborg. . . Am umblat adi destul prin zăpadă și sînt obosit: împrumută-mi calul Dtale?

— Cu mare plăcere, domnule; dară de cumva vrei să găsesci pe nepotul dlui Goefle. . .

— Da, tocmai pe Cristian Goefle, așa-l chiamă. L’ai vădut? Dta ești servitor în Stollborg, așa-i? Ei bine, întorcete-te, dă-mi mie animalul dtale, mergi înainte și spune se pregătescă cina. Minunată idee!

Și, fără a aștepta aprobarea lui Cristian, dl Stangstadius, sedus prin figura mică și mersul pacinic a lui Jean, pe care se încăpățina al lua drept cal, voia se încălece, fără a considera sarcina sa, care se opunea încălecei în modul cel mai hotărît.

— Lasă animalul acesta în pace! îi dîse Cristian, supărat de insistența sa. Nepotul dlui Goefle

amintit în articolul din un număr precedent al foaiei noastre „Vorbă să fie,” nu sînt cu totul neînțelemeiate. Se vede, că în sterele din Budapesta tot își bat oameii capul cu „ceștiunea română.” Nu mai că oameii din Budapesta nu se pot desbrăca de însușirile lor, de a începe toate lucrurile, care privesc pe alte naționalități, pe dos. Aflăm adevărat din „Națiunea”, carea ne spune că „L'Independance Roumaine” reproduce un articol din „Gazette de Hongrie”, — eată calea cea lungă — în care s'ar fi dicend, că românii din Transilvania s'au hotărît a trece dela atitudinea pasivă de până acum la cea activă. „Gazette d'Hongrie” este un organ oficios al guvernului unguresc. Întrinsul, ca în toate organele oficioase se discută lucrările, intențiunile, dorințele și în sfârșit tot ce privește pe guvernul al cărui organ este. Fiindcă în timpul de față, dintre români nu se ocupă nimenea nici cu atitudinea pasivă, nici cu cea activă, organul guvernului unguresc, vorbind despre hotărîrea românilor din Transilvania, vorbește numai despre dorințele, care se vede, că există în sferile politice din Budapesta. „L'Independance Roumaine” — se înțelege după cum găsim reproduc în „Națiunea” — necunoscînd raporturile românilor din Transilvania și Ungaria din timpul de față, ia de bani buni ceea ce dictează „Gazette d'Hongrie” și ne stătuesce, că intrînd în parlament să vorbim românește și să ne cedăm asupra acestui punct, până ce nu ni se va acorda dreptul de a avea o dietă în Transilvania. „De ce — dictează „L'Independance Roumaine” — ungurii nu ar face pentru popoarele din regatul Sfântului Stefan aceea ce austriacii sînt siliți să facă pentru popoarele neungare din Austria? Când ungurii vor îndeplini acest act de dreptate cătră națiunea românească, ei se vor putea întemeia pe amicitia tuturor românilor de dincoace și de dincolo de Carpați. Mai înainte însă, nu”.

Guvernul unguresc dinpreună cu ceilalți din sferile sale respăndesc ideile sale sub firmă străină. Atitudinea aceasta învoalvă seducerea opiniei publice despre atitudinea românilor din Transilvania și învoalvă totodată și dispensarea de transacțiune cu românii chiar și pe baza legii fundamentale a Ungariei. Eram în drept așa dar când presupuneam, că se intenționează o acțiune nouă, care să samene cu cea dela 1872.

Declarațiunea conducătorilor partidei naționale croate și articolul publicat de Miskatovici drept comentariu la declarațiune a turburat pe unguri și mai tare. În Croația încă nu sînt oameii de loc mai liniștiți. În Agram se vorbește de darea în judecată a ministrului unguresc Szapary, pentru că a călcat legea de transacțiune dintre Ungaria și Croația. La casa că ministrul nu va fi dat în judecată, toți deputații croați din dieta Ungariei, vor se renunța la mandat. Dela Budapesta amenință croaților venirea unui regim cum a fost a baronului Rauch, dacă nu ceva mai rău. Croații însă nu vor se scie de amenințări.

Ministrul president Tisza, aflându-se în Viena pentru conferențele ministeriale comune în cauza delegațiunilor, a raportat Maiestății Sale despre cele petrecute în Agram. Turburările din Croația au fost așa dară obiectul unei conferențe ministeriale sub prezidiul Maiestății sale. O telegramă dela Viena sosită astăzi aici ne spune foarte laconic, că ceștiunea e resoltivă. Cum? se va vedea mai târziu.

Dintre comentarele pressei străine merită atențiune deosebită comentariul lui „Kölnische Ztg”

prin care comentează turburările din Budapesta, Praga și Agram. Organul german din Colonia (Köln) scrie:.... Cu un cuvânt politică întreagă internă a Austro-Ungariei este plină de certe naționale.... Aceasta are să însemneze afirmarea ideii de stat. În adevăr, nu este fără cauză, dacă amicii entusiasti ai alianței germano-austriace vor fi apucați de o deprimațiune mare, când se cugetă ce s'a putut face din Austria în timpul dlui Taaffe și ce s'a putut face din Ungaria în zilele dlui Tisza. Austro-Ungaria... devine din și în și o multiplicitate de grupe de naționalități, cari se uresc unele pe altele și se resboiesc între sine.”

Lângă amenințarea foaiei „Köln. Ztg.” se potrivește ceea ce publică „Opinione”, dela un corespondent al său din Berlin. Corespondentul anunță un războiu apropiat. Toate împing spre războiu; Germania este amenințată de Olanda și de Belgii, cari se tem, că sînt precupețite, precum și de Franța se toasă de resbunare și de Rusia. Bărbații, cari au unit Germania, cunosc pericolul și n'ar muri fără de a lăsa moștenitorilor lor o patrie mare și pentru toate timpurile puternică. Ei împing pe Austro-Ungaria într'o politică, care are să paralizeze tradițiunile Rusiei pentru ca aceasta din urmă să provoace războiul, prin care, învingîndu-o, îngrabă se o umilească și învingătorilor să le facă posibilă sărîrea într'ajutoriu puterii, care va ținea în șah pe Franța și a o suprima și pe aceasta. „Opinione” adaugă, că planul este demn de un Bismarck, jocul însă este prea periculos. Cancelariul imperial se teme de sigur a încheia viața sa cu o catastrofă și așa ar voi se și întărească edificiul. Cu toate acestea putem spera încă în susținerea păcii.

Regele Carol, se telegrafează dela Viena, va sosi aci numai în 24 August nou, și va descăleca în castelul curții imperiale. Va să dică scirea din „Wiener Allgemeine Zeitung”, că nu va atinge Viena nu s'ar adevăra. Fără de a pune mare te meu pe una sau pe alta din scirile opuse, este de însemnat, că ministrul president Brătianu, n'a fost la Berlin și, că după cum se vede din diarele Bucureștene, căte ne-a sosit astăzi, dl Brătianu, dela Breslau, unde s'a întălnit cu regele, a plecat spre România și Luni sara era așteptat în București. Astfel fiind lucrurile, călătoria Regelui Carol pierde mult din însemnătatea politică. Capetele încoronate fără de guvernele lor nu pot încheia tratate. Măne-când de aici, călătoria regelui Carol, ne vine a presupune că nu va schimba nimic în atitudinea României față cu tratatul din Londra. În scurt timp se va vedea așa dară ce se va alege de conferența dela Londra și de tratatul subseris de puteri. Se va vedea dacă va avea să rămână un petec de hârtie, cum dictează „N. fr. Presse” mai astăprimăvară, s'au să desfășure ceștiunea orientului, cum dictează „Românul” mai deunăzile.

Ori cum va fi, călătoria regelui Carol are cel puțin însemnătatea, că a improspătat în Germania aducerea aminte de România și după cum se vede, favorabil, căci toate foile germane au sərbătorit pe regele României și au scris cu multă căldură despre raporturile dintre Germania și România.

Regele Serbiei, pe care presa austro-ungurescă în timpul din urmă cu deosebire, la toate ocaziunile, îl pune față în față, uneori și mai pe sus ca regele Carol, a sosit la Viena în 8 August, și a descălecat în „Hotel Imperial.” Aci a fost în-

timpinat în numele împăratului de baronul Mondel, ajutor general al Maiestății sale. Din întâmpinarea aceasta se pot face concluziuni despre situațiunea politică dintre Serbia și Viena.

Importanța mai mare dau diarele călătoriei principelui de Muntenegru la Constantinopol. Intimitatea și cordialitatea cu care a fost primit principele Muntenegrului de sultanul a făcut senzațiune în toate părțile. Sultanul nu s'a mulțămît cu ceea ce a făcut în Constantinopol oaspeții săi, ci după cum spune „Politische Correspondenz”, a telegrafat și princesei Domnitoare la Cetinie, în care în terminii cei mai amicabili îi face cunoscut, că a vădut și a conversat timp mai îndelungat cu principele Nicolae, care norocos a soțit eri (19 August n.) în Constantinopol. Totdeodată Sultanul gratulează princesei la căsătoria princesei Zorca. Conjecturile asupra acestei primiri sînt varie. La toată întâmplarea primirea aceasta va fi un incident din comedia cea mare a ceștiunei orientului, care se vede, că a ajuns la începutul sfârșitului.

Principele Bismarck a adus presa din Viena într'o dispozițiune neplăcută. El nu vine la Gastein, ca să se întâlnească cu ministrul nostru de eterne, contele Kálnoky, ci se întoarce dela Kissingen, după ce și va fi terminat cura dea dreptul la Friedrichs-Ruhe. Nu se scie dacă acești doi diplomați se vor întilni și când se vor întilni.

„La Verité”, foaie democratică din Paris, scrie acum a doua oară despre neutralitatea Franței în timpul războiului sigur dintre Rusia și Germania. Diarul parisian stătuesce cu tot adinsul pe lângă părerea, că Franța ca republică n'are ce căuta în alianțele cu imperiile.

Muntenegru, Turcia și Rusia.

Dintr'o corespondență din Constantinopol, cetim în „Românul”, cu data de 9 August și adresată diarului „Neue fr. Presse”, estragem următoarele părți în care se ocupă despre călătoria principelui Nichita la Sтамбуl și despre relațiunile dintre Turcia și Rusia. Eată ce dictează între altele această corespondență:

„Călătoria principelui așită prin publică puțin entusiasm. Se afirmă, că principele a întreprins această călătoria nu de bună voia, ci din ordinul stăpânului său. El nu va lipsi negreșit de a exprima Sultanului simțemintele sale de bun și leal ascin. Dar de abia va părăsi apoi Bosforul, și și va afla îndată făgăduelile, redevenind omul aventurilor politice. Sultanul se nutrește cu o periculoasă iluziune, dacă crede, că Muntenegru ar pute fi vre-o dată un prieten al Turciei. Esperiența ce s'a făcut cu principele Bulgariei, ar trebui să i serve de lecțiune Padișahului. Și principele Alecsandru a venit la Bosfor și a strîns mîna Sultanului ca prieten, ceea ce nu l'a împedecat, ca, contrariu făgăduelii sale, să înființeze un ordin bulgar și să voiască a l'acorda tuturor suveranilor și bărbaților de stat. Toți au refuzat însă această onoare, afară de împăratul Rusiei și regele Portugaliei.

Din această cauză Poarta a și adresat o reclamațiune la Lisabona, care va rămâne în se de sigur fără efect. Când se vorbește de statele cele mici din peninsula balcanică, apoi trebuie în totdeauna prin ele să se înțeleagă Rusia. Nici principele Bulgariei nici acela al Muntenegrului nu sînt stăpâni

a plecat cu unchiul său și Stollborgul este închis ca o temniță.

— Și dl Goeffe cel tiner a plecat! esclamă Stangstadius mirat. Doamne! Trebuie să s'a întemplat ceva rău în familia aceea, pentru-că unchiul și nepotul și-au uitat de promisiunea mea; dară trebuie să lăsat o scrisoare pentru mine. Am să merg să mi o eau.

— Ei n'au lăsat nici o scrisoare, replica Cristian, aflând alt espedient; ei m'au însărcinat a spune unui cutare d. Stangstadius în castelul nou, că au fost nevoiți să plece; eu pentru aceea merg la castelul nou.

— Un cutare d. Stangstadius! esclamă savantul indignat; ei au dis un cutare?

— Nu, domnule; eu dic așa. Eu nu cunosc pe acest d. Stangstadius!

— A! tu dici așa, nătărăule! Un cutare Stangstadius! pe care tu nu-l cunosci, prostule! Asta-i bună, de tot bună. Ei bine, să scii, că eu sînt primul naturalist... Dară la ce? Pe această beată lume sînt proști ciudați!... Oprește-ți calul, dobitoacule! Nu ți-am spus, că voesc se incălec? Sînt ostenit, îți dic! Creși tu, că eu nu sciu umbla cu ori și ce animal?

— Bine, bine, domnule savant replica Cristian cu sânge rece, deși întălnirea aceasta îl supăra foarte

și îl și întărdia; dară bine vești, că sërmanul animal este încărcat până preste urechi.

— Nu face nimic! Depuneți sarcina aci, și vină mai târziu după ea.

— Nu se poate, n'am timp.

— Ce! Tu refuzi? Ce sêlbatec ești tu? Eată primul țeran sved, care refuză ajutorul său, doctorul Stangstadius... Am să fac plângere, îți stau bine, nefericite! Am să me plâng asupra ta!

— Cui? Baronului de Waldemora?

— Ba nu, căci el te ar spenzura, și tu n'ai fi pedepsit pre cum meriți... Eu voiesc să scii, că eu sînt bun; eu sînt omul cel mai bun și te iert.

— A! replică Cristian, neputându-se reținea de a găsi hazlie, figurile ciudate, cari se iveau în viața sa rătăcitoare, eu nu te cunosc, și dtale îți place a te face să treci de cineva, care nu ești. Dta vrei să fii naturalist și nu scii nici deosebi un cal de un măgar?

— Un măgar? replică Stangstadius, din norocire distras de fantasia sa de hipologie; tu pretinși a avea aci un măgar?...

Și el merse cu felinarul său, împregiurul lui Jean, care, mulțămîtă îngrigirilor stăpânului său era așa de bine învățat în piei de diverse animale, încât prezentă în adevăr un aspect fantastic.

— Un măgar, nu se poate; un măgar nu trăiesce în latitudinea aceasta... ce numesci tu în igno-

ranța ta nespūsă un măgar, este cel mult un fel de catâr!... ei bine eu voiesc să mă asigur despre aceasta; desfal de pieile aceste împrumutate.

— Stăi, domnule, dize Cristian: Stangstadius sau nu, dta mă plictisesci... Eu n'am timp a sta de povești; seara bună.

Apoi el gidili cu o nuia genunchii credinciosului Jean, care o luă la trab, și amândoi lăsară în curînd pe doctorul în sciințe îndăratul lor. Bunul Cristian totuși simțea remușcări. După ce ajunse țermul, el se întoarce și vėdu pe bietul savant urmându-l de departe, greoiu și lunecînd de multe ori. Trebuie să a fost foarte ostenit, de a observat-o, el, care avea pretenția a fi bărbatul cel mai robust al seculului său.

— De cumva îl părăsesc puterile, cugeta Cristian, el e capabil a rămănea acolo pe ghiță, și, în țeara aceasta un moment de odichnă silită pe noapte poate aduce moartea, mai cu seamă unei ființe așa gingașe. Ei, așteaptă-mă aci, sêrmane Jean!

El alergă la dl Stangstadius, care în adevăr sta pe loc și gîndea poate la realizarea proiectului său de a cina în Stollborg. Gîndul acesta, care-i veni lui Cristian, îl făcu să grăbească și mai mult; dară Stangstadius, care nu era totdeauna așa voinic precum el însuși pretindea și care avea bănuiele foarte mari în contra unui necunoscut atât de puțin devot față cu meritele sale, îi atribui îndată intențiuni rele în

în casa lor. Drumul la Sofia și Cetinie trece prin Petersburg.

„Poate că, spre a avea linisce la fruntariile sale europene, Sultanul lucrează înțelepțesc umblând după o înțelegere cu Rusia. Poarta nu poate să urmeze o politică durabilă, ea trăsece de ași pe mâne și este nevoită să urmeze o politică șovăitoare.

„Afară de acestea, ori cine se poate întreba ce avantaje a tras Turcia din înțelegerea ei cu Germania. Ori de câte ori s'a încercat să scape de presiunea vre-unora din puteri și s'a adresat la Berlin spre a cere un sprigin, principele de Bismarck îi spuse, că n'are dreptate și Poarta fu nevoită să cedeze. „Samsarul onorabil“ n'a ținut se aperse interesele Porței. Poate că o înțelegere cu Rusia și Franța va fi mai puțin platonice.

„Se admitem, de exemplu, că Austria s'ar încurca într'un război cu Rusia, ear Germania și Turcia vor lua partea Austriei și vor bate pe Rusia în Europa, atunci aceasta s'ar arunca asupra Turciei asiatică. La răfuirea socotelilor cu aliații săi, Turcia va trebui să facă cedări de teritoriu în Europa și afară de acestea ar fi nevoită să se împace și cu Rusia în privința Asiei.

„Cu chipul acesta imperiul otoman s'ar afla între două focuri și ar fi amenințat cu nimicirea. O înțelegere cu Rusia ar costa negreșit pe Poartă câteva posesiuni europene la a căror redobândire ea nu se mai gândește și fără de aceasta. Dar cel puțin atunci ar fi lăsată de Rusia în pace în Asia, dacă se va mărgini numai se urmărească realizarea planurilor sale panislamitice. Cumpănite dar toate, cea mai bună politică pentru Poartă ar fi o apropiere de Rusia. De altminteră și cei din Berlin și cei din Viena tot așa au voit.“

Varietăți.

* Escelenția Sa CML baroa Fried. Beck sosind eri aici a fost primit la gară de Escel. S. baronul Schönfeld, comandant de corp și petrecut la hotelul Neurihrer. Ași dimineată a plecat la Turnul-roșu, însoțit de baronul LMC Schönfeld, Gustas, col. și de alți mai mulți domni din statul major. După ameași Escelenția Sa baron Beck plecă la Brașov, tot în calitatea sa de inspector de fruntarii.

* (Regele Carol al României) spune „N. fr. Presse“ va părăsi Mercuri Berlinul și se duce la Dresda, unde va cerceta pe verișoară sa regina Saxoniei. La Viena va sosi numai Joi s'au Vineri și fiind invitat, va descăleca în castelul curței.

* (Comitele suprem al Bistriței-Năsăudului, F. Hősler) „Ellenzék“ spune că are de gând se renunțe la postul său și în locul lui va urma comitele suprem din comitatul Solnoc-Dobocei bar. Dionisie Banffy.

* (Postal) La stațiunea postală din Năsăud-Rodna (comitatul Bistrița-Năsăud) se deschide concurs de magistru postal pe lângă contract și cauțiune de 100 fl. bani numerari. Emolumentele impregnate cu postul de mai sus sânt: 220 fl. salariu, 40 fl. pașal de cancelarie și 588 fl. de transport. Petițiunile au a se înainta la direcțiunea postelor din Sibiu în termen de trei săptămâni.

* (Adunarea asociațiunii transilvane.) Nu voim să vorbim de noile proiecte ce poate le prepară biuroul asociațiunii noastre pentru viitoa-

potriva persoanei sale, și, regăsindu-și picioarele, el începu a fugi în direcțiunea Stollborgului. Aceasta nu-i veni lui Cristian la socoteală, el fugi și mai tare și peste puțin îl ajunse.

— Ntrebniucle! esclamă savantul cu glas intrerupt de spaimă și de oboseală, tu vii să mă uciți, o vęd! Da, tu ești plătit de inimicii mei individeoși pentru ami stinge lumina vieții. Lasă-me, dobito-cule nefericit, nu te atinge de mine! Gândește pe cine vrei să pui mâna! . . .

— Încet, încet; liniștește-te, domnule Stangstadius, ție Cristian ridând de spaima sa, cunoaște mai bine oamenii, cari vreau să-ți facă serviții. Aid, suie-te în spatele mele și să ne grăbim, că eu am asudat urmându-te și nu m'ași răci bucuros.

Stangstadius cedă cu multă rezistență; dară el se liniși vędând cât de ușor îl ridica voinicul tiner și îl duse până la țerm. Acolo, Cristian îl puse în picioare și își continuă mersul pentru a evita generositatea sa; căci în recunoștința sa, bunul Stangstadius căuta prin bosunar o mică piesă de monetă, în valoare ca doi crețari, convins că ar fi remunerat regesce pe o ființă, care a avut fericirea a-i face un serviciu.

(Va urma.)

rea adunare generală dela 17 (29), ci de pregătirile de primire, ce se fac în Brașov. Comitetul, care este împărțit în secțiuni, precum secțiunea pentru cuartire, secțiunea pentru concert, secțiunea pentru teatru, secțiunea pentru bal, secțiunea pentru excursiuni ș. a., este în deplină activitate și sperăm, că printr'o conlucrare armonică se va împlini dorința populațiunii române de aici de ase face oaspeților, cari vor veni la adunare, o primire cât mai frumoasă, susținând astfel vechiul renume al ospitalității românilor brașoveni. Sântem convinși, că în privința aceasta vor emula toți unii ca alții. Credem, că în curând vom fi puși în pozițiune a publica programa festivă.

După informațiunile, ce avem dela comitetul de primire de aici, numărul oaspeților anunțați până acum pentru adunarea generală a asociațiunii 17/29 August este tare mărginit. Ar fi bine ca cei ce voiesc a participa se grăbească cu anunțarea, pentru ca comitetul se poată lua dispozițiunile necesare spre a se evita ori-ce confusiune la încuarterarea d-lor.

„Gaz. Trans.“

„(Esamenele de cualificațiune din limba maghiară.) Consistoriul archidieceșan publică sua 9 August a. c. Nr. 3026 scol. nota următoare: Inspectorul regiu de scoale din comitatul Hunedoarei notifică acestui consistoriu: că în zilele de 27, 28 și 29 Decemvre a. c. st. n. la preparandia de stat din Deva se vor ține esamene de cualificațiune, de limba maghiară, la care se vor admite acei învățatori actuali, cari vor fi recomandați prin inspectorul regiu de scoale, în al cărui cerc funcționează, ori prin concerninta autoritate bisericască (oficiul protopresbiteral). Cei ce vor depune esamenul cu succes, vor primi atestate valide în țeara întreagă.

Aceasta se aduce la cunoștința învățătorilor noștri din archidieceșă, însemnându-se și cu această ocaziune că: după prescriptul articolului de lege dietal 18 din anul 1879, §-l 3 toți învățătorii dela scoalele populare, cari au intrat în atare funcțiune dela anul 1872 până la finea anului 1881, sânt datorii în termen de 4 ani dela intrarea în vigoare a acelei legi a învăța limba maghiară, încât se fie capabili a o propune în scoalele populare; și că această capabilitate e de a se proba prin depunerea unui esamen normat de înaltul ministeriu regin unguresc.

* În mormântarea juristului anului II. Toma Stănilă, despre a cărui trecere din viață făcurăm amintire în Nr. trecut, s'a întâmplat Luni. Ca preoți a funcționat P. Protopresbiter și asesor consistorial Zacharie Boiu, P. Petru Simtion și P. Iuliu Dan, ca diacon a funcționat P. Ioan Căndea, archivar variu suplent la consistoriul archidieceșan.

Un numeros public împregiura sicriul junelui de mare speranță, a cărui sfârșit fu atât de tragic. P. Boiu a rostit o frumoasă cuvântare ocașională.

E de prisos adausul „frumoasă“, căci P. Boiu este cunoscut ca orator. Aici însă nu putem să nu amintim caracteristica cuvântărei, căci rari erau oameni, în a căror ochi nu s'au furișat lacrimile. La groapă a vorbit din partea corpului profesoral dl Persz. Durererea junimei române din Sibiu o a interpretat abiturientul Vecerde. Mai multe cununi împodobiau sicriul. Fie-i țărina ușoară!

* (Regularea fruntariilor româno-ungare). Cetim în „Gazette de Hongrie“ dela 16 August:

Comisiunea ungaro-română pentru delimitarea fruntariilor și a sfârșit lucrările. Inspecțiunile la fața locului, pe cari au trebuit se le facă delegații, au fost îndestul de obositoare; lipsa de drumuri pentru a putea merge cu trăsura iau făcut se meargă călare distanțe mari, fără să aibă chiar cele trebuitoare călătorilor.

Cât pentru neînțelegerile ivite, ele au fost mai toate înlăturate.

O singură neînțelegere a mai rămas. Este vorba de un munte care se află aproape de Poiana-sărată, munte pe care fie-care din cele două comisiuni îl reclamă pentru țeara sa.

În fine, s'a luat otărîrea a se lăsa această cestiune deschisă; ea are să fie regulată în urmă de cele două guverne.

* (Fortificarea României.) „Correspondența Politică“ din Viena este informată, că generalul Brialmont ar fi primit până acum 16 mii de franci pentru alcătuirea planurilor de fortificare a Bucureștilor.

Amănuntele acestor planuri încă nu sânt gata, ci numai o schiță, care representă fortificările în întregul lor și care s'a fotografat în zilele trecute într'un număr mic de esemplare.

Ministrul de război al României a dat, afară de aceasta, ordin, că linia ferată dintre Titu și Tergoviște să fie gata cel mai târziu până la 1 Octomvre.

Proape de Tergoviște se află o fabrică de earbă de pușcă și acum se instalează în acel oraș un arsenal mare.

* (Esposiția cooperărilor români.) Cetim în „Resb.“: Localul acestei esposițiuni a început a se construi de câteva zile și se lucrează cu multă activitate, grație inițiativei private.

M. S. Regele a dat ordin administratorului proprietăților sale ca să facă cerere formală pentru înscrierea producțiunilor sale, ceea ce s'a și făcut Locul destinat M. Sale la esposițiune este de 80 metri patrați în galeria de onoare.

În privința concurselor ce vor avea loc la esposiție între diferiți meseriași, Cooperatorul român ne dă următoarele amănunte:

Lăutării din Bucuresci se vor împărți în mai multe bande din care unele vor fi îmbrăcate în frac și altele în costume antice altele în costume naționale.

Marșul esposițiunii va fi executat de mai mult de 100 lăutari.

Concursul lăutarilor va fi în ziua inaugurărei, adecă la 15 Septemvrie.

Coaferii vor ține concursul lor în ziua de 16 Septemvre. Fie-care coafer va aduce un barbat netuns și neras precum și o doamnă desseptănată. Apoi la semnalul dat de juriul coaferilor toți concurenții se vor grăbi într'un timp dat, să tundă, se radă, să fresese și se coafeze. Cei care vor esecuta aceste operațiuni după știința și arta acestei specialități vor fi recompensați.

Concursul restauratorilor și bucătarilor se amână în luna lui Octomvre.

Concursul ceasornicarilor va fi pela finele lui Septemvre. — Fiind că ceasornicarii au căduț în stare de comercianți, li se acoardă de societate, ca stimulare spre a reveni la mesteșugul lor, dreptul de a concura, reparând ceasornice stricate de juriul ciasornicarilor. Neapărat că cei cari se vor achita cu mai multă precisiune de această reparațiune vor fi medaliați.

Concursul zidarilor, dulgherilor, templarilor și ferarilor va fi în luna Octomvre. Ziua concursului se va face cunoscută prin afișare în localul esposițiuni și în acest diar.

Concursul plapomarilor va fi asemea în luna Octomvre.

* (Eroismul medical.) Supt acest titlu, la „Ville de Paris“ scrie următoarele: Pe când Engiltera supt pretecest că „time is money“ pune mâna pe Egipt pentru a scurta distanțele și se încearcă a dejuca pretutindenii carantinele pentru a activa afacerile, generoasa Franța, mișcată de flagelul, care seceră valea Nilului și amenință lumea întreagă, voiesc să se ducă a combate răul chiar la locul unde el seceră.

„A ucide moartea este scopul măreței cruciade întreprinsă de medicii francezi.

„Eri, un vapor plecă din Marsilia, ducând câțiva viteji, cari din această zi au bine-meritat dela patrie și dela omenire.

„Jos pălăria, înaintea vitejiei calme și liniștite a acestor medici tineri care și vor espune de o sută de ori viața pentru a scăpa un popor de nenorocirile epidemiei și se vor încerca a smulge secretul monstrului mut.

„Această expedițiune — misiune cu adevărat științifică — este organizată de marele nostru învățat d. Pasteur.

„Doctorul Strauss, medic al spitalelor din Paris, secretar general ajutor al Societății de biologie, este șeful micii trupe, ai cărei soldați se numesc Roux și Thuillier, preparatori la laboratoriu scoalei normale superioare, și Nocard, profesor la scoala veterinară din Alfort.

„Ei pleacă, ca un batalion sacru, lăsând patrie familie, amici, cămin, mergând în cuibul cel mai neîndurat al pestilențelor contagioase, să se lupte față în față cu monstruosul adversar cu neobositul secerător al morții, nevăduț ca și ea.

„Scopul lor? Umanitatea.

„Arma lor? Știința.

„Plata lor? Conștiința lor.

„Mergeți, nobili luptători, emuli ai acelor Larney și Desgenettes. Franța noastră poate se fie mândră de voi, căci vă potriviți cu acești mai mari născuți, și istoria va înscrie numele vostru cu litere de aur pe panteonul albastru al aleșilor săi cei mai puri, Strauss, Roux, Thuillier, Nocard, voi, voluntari ai devotamentului.

„Cucerire pentru cucerire; singurii luptători cari luptă pentru a smulge pe frații lor din ghiarele morții, prețuiesc tot atât ca și cei cari se armează pentru ai smulge din viață.

„Fie ca acești învățați neinteresăți să poată fi respălăți într'un mod demn.

„Fie că știința se poată face grație sublimiei lor silințe un pas hotărâtor.

„Patru-șeci de secole trecute priveau pe soldații tinărului Bonaparte. Toate secolele vor avea înaintea lor suvenirea voastră soldați pacinici ai Republicei.”

* (În notători pe mare.) „Postei” i se scrie următoarele din Constanța:

„Duminecă, 31 Iulie, am avut o petrecere în Constanța. S'a organizat o întrecere de înotători pe mare, 13 din oameni de serviciu a marelui Otel Carol, de diferite naționalități, au luat parte la această luptă. Distanța întrecerii era de vr'o 700 metri dela baia bărbatilor până în dreptul otelului Carol I. Timpul era răcoros. Valurile foarte mari. La oarele 4 p. m., semnalul este dat prin o detunătură de pușcă; înotătorii se asvârle în mare, și încep a brâzda care mai de care valurile mării. Dela început însă

lupta părea că era a se decide între trei mai ales dintre înotători, care trecuse mai înainte. Înotarea a durat una și jum. oară.

Primul biruitor al luptei, care mergea cu 20 metri înainte acelor mai înaintați din conluptătorii săi, a fost d. Binder, german, secretarul otelului Carol. El a luat premiul I. constător din 45 fr. Al doilea a fost un chelner dela otel, care a primit ca premiu o pușcă. Dintre înotători numai doi au fost siliiți a renunța la luptă pe la mijlocul ei, suindu-se în o barcă ce'i secolă pentru cas de pericol, toți ceilalți au sosit la punctul ficsat, unii mai nainte și alții mai pe urmă. Pe malurile mării, în dreptul locului de întrecere, era foarte multă lume. Primul biruitor a fost salutat cu urale nesfârșite din partea spectatorilor.

Loterie.

Mercuri 22 August 1883.

Sibiu: 3 51 38 67 39

Bursa de Viena și Pesta.

Din 21 August n. 1883.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	119.90	119.75
Renta de aur ung. de 4%	88.60	88.65
Renta ung. de hârtie	87.10	87.10
împrumutul drumurilor de fer ung.	139.—	138.75
emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient ung.	91.85	91.75
II emisiune de obligațiuni de stat dela drumul de fer orient ung.	114.25	114.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	838.—	837.—
Acțiuni de bancă de credit ung.	297.75	297.75
Acțiuni de credit austr.	297.70	299.60
Obligațiuni urbariale transilvane.	98.50	97.75
Obligațiuni urbariale croato-slavonice	99.—	98.—
Obligațiuni urb. temeș. cnasulă sorțire	99.25	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea decimeii devin.	97.75	97.50
Obligațiuni ung. de rescumpărarea pământului	99.60	99.50
Obligațiuni ung. cu elansulă de sorțire	98.60	98.50
Obligațiuni urbariale temeșiene de	99.25	99.25
Sorții de regularea Tisei	110.20	110.30
Datorie de stat austriacă în hârtie	78.75	78.70
Datorie de stat ausacă în argint.	79.45	79.60
Galbin	5.65	5.66
Napoleon	9.49 ^{1/2}	9.49
100 marce nemțesci	58.35	58.40
London (pe polița de trei luni)	119.90	119.90

Nr. 279.

[482] 1—3

CONCURS.

Pentru ocuparea postului de învățătoriu devenit vacant la clasa I a scoalei elementare gr. or. române, constătoare din două clase, din comuna Turcheșiu protopresbiteratul I al Brașovului, se escrie concurs cu termin până la 31 August a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

Salar anual de 250 fl. v. a. solvind în patru rate anticipative, cu prospect de a se mări la 300 fl. v. a. cuartir liber în edificiul scoalei și trei stângini lemne de foc.

Dela concurenți se cere a'și instrui petițiunile lor conform legilor din vigoare, documentând și aceea, că sciu bine cântările bisericesci, fiindcă învățătoriu care se va alege va fi dator nu numai a fi în scoală de repetițiune cu un despărțământ al tinerimei scolare ci și a propune cântările bisericesci la toți elevii din ambele clase ale scoalei, numai pe lângă salariul de mai sus, fără altă remunerațiune.

Concursele se se aștearnă la subscrisul oficiu protopresbiteral până la terminul de mai sus.

Brașov, 5 August 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial respectiv.

Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Brașovului I.

Iosif Barac m. p.,
protopresbiter.

Rr. 231

[480] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului învățătoresc la scoala confesională gr. or. din Ozun, protopresbiteratul al II. al Brașovului se escrie concurs până la 10 Septembrie a. c. st. v.

Emolumentele sânt:

a) 18 H-litre secară și cucuruz computate în 90 fl.

b) relutul de lemne 8 fl.

c) venitul grădinei dela scoala veche 1 fl.

d) venitul stolar ca cantor 10 fl.

e) venitul dela sărăciune — pâlmași 10 fl.

f) venitul didactului dela 20—30 elevi câte 40 cr. 8 fl. 14 cr.

g) prospecte de a eși dinarunc, sau subvențiune 23 fl.

suma 150 fl. v. a.

Doritorii la acest post au a'și adresa suplicile lor înzestrate conform legilor în vigoare cu documentele recergerilor oficialului protopresbiteral subsemnat.

Brașov în 3 August 1883

Oficiul protopresbiteral gr. or.

În conțelegere cu comitetul parochial
Ioan Petric, m. p.,
protopresbiter.

Nr. 284

[481] 2—3

CONCURS.

Pentru ocuparea stațiunilor învățătoresci dela scoalele confesionale gr. or. din comunele mai jos însemnate, aparțiitoare protopresbiteratului Mercurei se escrie concurs cu terminul 30 August a. c. st. v.

1. Mercurea cu salariu anual de 200 fl. 4° metr. lemne de foc, din cari e a se încălzi și scoala.

2. Broșceni cu salariu anual de 150 fl. Concurenții au a'și așterne cererile concursuali instruite conform legilor în vigoare, oficiului ppresbiteral al tractului Mercurei în Mercurea până la terminul indicat, însemnând numele comunei unde le este ubicațiunea și posta ultimă.

Dela oficiul ppresbiteral al tractului.

Mercurea la 4 August 1883.

Ioan Droc m. p.,
admstr. ppresbit.

Nr. 182

[477] 2—3

CONCURS.

Pentru întregirea parochiei de clasa a III-a Veneția-superioară în protopresbiteratul Făgărașului, devenită vacantă prin repausarea parochiei Iacob Moga, se dechide concurs cu termin de 30 de zile dela prima publicare în „Telegraful Român.”

Emolumentele împreunate cu acest post sânt venitele stolarilor dela 82 familii computate după calculul de mijloc a celor 5 ani din urmă, folosirea cimiteriului, cum și câte una ferdelă de bucate dela toată gazda, care toate computele la oaltă în bani, dau suma de 400 fl. v. a.

Doritorii de a ocupa postul acesteia, vor avea a'și așterne petițiunile lor sub semnatului oficiu protopresbiteral, instruite cu documentele prescise de statutul organic și regulamentul congresual pentru parochii; până la terminul sus arătat.

Făgăraș 1 August 1883

În conțelegere cu comitetul parochial

Petru Popescu m. p.,
protopresbiter

Nr. 44

[475] 2—3

CONCURS.

La scoala capitală gr. or. din Săliște sânt două posturi de învățătoriu vacante împreunate fie care cu câte un salar anual de 350 fl. v. a. și cu dreptul de *quinquenalii* de câte 50 fl. v. a. cari bani se plătesc anticipative din fondul scoalei.

Pentru ocuparea amânduror acestor posturi se escrie concurs cu terminul preclusiv până la 15/3 Septembrie 1883.

Cei ce doresc a ocupa aceste posturi, își vor îndrepta petițiunile instruite conform statutului organic și

dispozițiilor sinodali relative la scoalele capitale, cătră prea onor. oficiu protopresbiteral al tractului Săliște.

Săliște 7/19 August 1883.

Comitetul parochial gr. or. din Săliște. în conțelegere cu oficiul protopresbiteral.

Ioan Maxim m. p.,
președ. comit.

Nr. 98.

[476] 2—3

Prelungire de concurs.

Terminul pentru ocuparea parochiei de cl. III-a G. Cristur se prelungește până la 29 August a. c.

Emolumentele sânt tot cele publicate în „Telegraful Român” Nrii 55. 56 și 57.

Agârbiciu, 4 August, 1883.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Simeon P. Moldovan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 192.

[472] 3—3

CONCURS.

Spre întregirea postului de învățătoriu la scoala confesională gr. or. din Orăștioara de jos, protopresbiteratul Orăștiei, cu terminul până la 30 August st. v.

Emolumentele: 200 fl. salariu, cuartir și lemnele necesarii de încălzit.

Cererile instruite conform presciselor din vigoare sânt a se așterne la oficiul protopresbiteral gr. or. al Orăștiei.

Orăștie, 2 August, 1883

În conțelegere cu comitetul parochial.
Oficiul protopresbiteral gr. or. al tractului Orăștiei.

Nr. 83.

[471] 3—3

CONCURS.

Spre ocuparea vacantei stațiunii de paroch din comuna Nadeșul Săsesc de clasa a III se escrie concurs până în 5 Septembrie 1883 st. v.

Emolumentele sânt:

1. casa parochială corespunzătoare, șura, grajd, cu toate edificiile necesare pentru economie.

2. dela 65 de familii câte o ferdelă de cucuruz sfârmit.

3. dela 21 de neoristici câte 40 cr.

4. porțiunea canonică 6 jugere și jumătate, cu ocaziunea segregării pășunii se va mai căpăta ca porțiune canonică 6 jugere — prin Septembrie a. c.

5. Șase stângini de lemne de foc aduse în curtea parochială pentru preot.

6. dela tinerimea aflătoare, feciori și fete în tot anul câte 2 zile de lucru cu palma.

7. porțiunea canonică, câtă va avea parochul, comuna bisericescă este datoare a o lucra în 3 ani de zile cu tot felul de lucru de arat, semănat, cosit, și fructele ce se vor face adunate și aduse acasă.

Doritorii de a ocupa aceasta stațiune preoțască, vor avea ași așterne

cererile lor în sensul statutului organic și al regulamentului congresual pentru parochii din anul 1878 la subscrisul în terminul sus indicat.

Alma 1 August, 1883

În conțelegere cu comitetul parochial

Ioan Almășan m. p.,
protopresbiter.

Nr. 273 prot.

[467] 3—3

CONCURS.

Pentru întregirea postului de învățătoriu de clasa a II dela scoala română gr. or. din Cernatul Săcelilor, protopresbiteratul I. al Brașovului, se escrie concurs cu termin până la 26 August a. c. st. v.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt 250 fl. v. a. cu prospect de a se ameliora după un an la 300 fl.

Dela concurenți se cere a legitiima, că au absolvat cel puțin 4 clase gimnasiale și că au depus esamenul de calificațiune învățătoresc.

Petițiunile instruite cu menționatele documente au a se așterne până la terminul indicat prea on. domn protopresbiter Iosif Barac în Brașov.

Cernatu în 28 Iulie 1883.

În conțelegere cu dl protopresbiter respectiv.

Comitetul parochial

George Urdea m. p.,

Anunțiu.

Se primesc frecuanți de scoale în cuartir și cost cu spălat cu tot, pe lângă condițiuni echitabile. Informațiuni dă redacțiunea acestei foi. [479] 2—3

Institut agronomic săsesc din Transilvania

(scoala de agronomiă, pomărit și vierit) în Mediaș.

Anul nou scolariu se începe cu 1 Septembrie 1883.

Durarea învățământului 3 ani.

Limba instrucțiunii cea germână.

Condițiunile acceptării. Absolut de scoala poporală și etate de 15 ani,

Insinuări și acceptări sânt a se așterne până în 1 Septembrie a. c. la Direcțiune.

Cu începerea anului scolariu se dau 4 ștendii dela Universitate à 120 fl. pe an.

[478] 2—3

Directiunea.

Nr. 3065. civil 1883.

[473] 3—3

Publicațiune.

Pentru segregarea locurilor și a pășunii în comuna Lățud, și adevă pentru începerea lucrurilor premergătoare, alegerea inginerului și stabilirea preliminarului de spese, se pune zi de pertractare pe 17 Septembrie, 1883 la 9 oare înainte de ameași în comuna Lățud, la locuința judei comunal; citez deci prețoi cei interesați pe acest termin, cu observarea, că neprezentarea lor nu va impedeca ținerea pertractării.

În numele tribunalului:

Elisabetopole, 14 August 1883.

Káplány Géza m. p.,
jude emis.